

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 mai 2015

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecători:

Iulia Sîrcu

Galina Stratulat, Ion Druță,

Vladimir Timofti, Iuliana Oprea

judecând recursul declarat de Buzu Andrei Constantin a.n. 1986, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Buzu Andrei Constantin a.n. 1984 împotriva lui Buzu Andrei Constantin a.n. 1986 cu privire la recunoașterea reclamantului în calitate de moștenitor testamentar asupra ½ cotă-parte din averea lui Buzu Constantin și recunoașterea ca fiind nevalabil primul exemplar al testamentului din 13.02.2003 înregistrat la biroul notarului Valentina Levința sub nr. 672,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 22 ianuarie 2015,

CONSTATĂ :

La 06.07.2006, Buzu Andrei Constantin, născut în anul 1984, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Buzu Andrei Constantin, născut în anul 1986, cu privire la recunoașterea pîrîtului succesor nedemn al averii lui Buzu Constantin, recunoașterea reclamantului ca unic moștenitor testamentar al averii lui Buzu Constantin și recunoașterea ca fiind nevalabil primul exemplar al testamentului din 13 februarie 2003.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, este frate cu pîrîtul de la diferite mame, tatăl lor fiind Buzu Constantin Andrei, care a decedat la 31 august 2005. La 13 februarie 2003, la biroul notarului privat Valentina Levinta, Buzu Constantin Andrei a perfectat un testament, testînd după decesul său toată averea fiului Buzu Andrei Constantin, fără a specifica cărui fiu, născut în anul 1984 sau celui născut în anul 1986, deoarece ambii poartă același nume, prenume și patronimic.

La 19 ianuarie 2006, Buzu Andrei, născut în anul 1984, s-a adresat la biroul notarului Valentina Levinta cu o cerere de acceptare a moștenirii, rămasă după decesul tatălui său, Buzu Constantin Andrei, însă, la 06 martie 2006, lui Buzu Andrei, născut în anul 1984, i s-a refuzat eliberarea certificatului cu dreptul la moștenirea testamentară a averii defunctului pe motivul că între timp s-a adresat cu cerere similară și Buzu Andrei, născut în anul 1986, însă defunctul, în testamentul

întocmit la 13 februarie 2003, prin care a testat toată averea sa fiului Buzu Andrei Constantin, nu a specificat cărui din doi feciori, care poartă același nume, prenume și patronimic, testează averea sa.

Invocă că pîrîtul a furat o copie a testamentului, adăugînd în el înscrisul cu data sa de naștere și falsificînd semnătura tatălui, iar reclamantul consideră că testamentul se referă anume la el și astfel pîrîtul a mers împotriva ultimei voințe a tatălui său.

Reclamantul cere recunoașterea pîrîtului succesor nedemn al averii lui Buzu Constantin Andrei, recunoașterea ca fiind nevalabil primul exemplar al testamentului din 13 februarie 2003, deoarece acesta conține o înscriere falsificată, care nu este în exemplarul testamentului ce se păstrează la notar și recunoașterea sa drept unic moștenitor testamentar al defunctului care constă din casa de locuit cu nr.cadastral 6453206178, situată în satul Persecina, r-l Orhei, teren cu destinație grădină din satul Presecina, r-l Orhei nr. cadastral 6453310127, terenuri cu destinație agricolă situate în extravilanul satului Persecina, r-l Orhei cu nr. cadastrale 6453101153, 6453101363, 6453104282, 6453302007, 6453303082 și teren cu destinație pentru construcții în satul Persecina, r-l Orhei cu nr. cadastral 6453211067.

Prin hotărîrea Judecătoriei Orhei din 02 noiembrie 2006, a fost admisă parțial cererea, fiind recunoscuți Buzu Andrei Constantin, născut în anul 1986, și Buzu Andrei Constantin, născut în anul 1984, moștenitori testamentari cu drept la părți egale la toată averea rămasă după decesul testatorului Buzu Constantin Andrei, decedat la 31 august 2005, în rest cerințele din acțiune fiind respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2007, a fost casată hotărîrea în cauză cu remiterea pricinii la rejudecare, din motiv că instanța de fond nu s-a expus asupra tuturor capetelor de cerere.

Prin hotărîrea Judecătoriei Orhei din 15 februarie 2008, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, fiind recunoscuți Buzu Andrei Constantin, născut în anul 1984, și Buzu Andrei Constantin, născut în anul 1986, moștenitori testamentari cu drept la cote - părți egale a averii rămase după decesul testatorului Buzu Constantin Andrei, decedat la 31 august 2005.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2008, a fost casată hotărîrea instanței de fond cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond pentru a fi conexasă și examinat într-o procedură cu acțiunea civilă înaintată de Buzu Eugenia.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei din 13 noiembrie 2008, ambele pricini au fost conexate pentru a fi examinate într-un singur proces.

Prin hotărîrea Judecătoriei Orhei din 15 ianuarie 2009, acțiunea lui Buzu Andrei a.n.1984 împotriva lui Buzu Andrei a.n.1986, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei din 15 ianuarie 2009, a fost scoasă de pe rol cererea de chemare în judecată înaintată de Buzu Eugenia.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2009, apelul depus de către Buzu Andrei a.n. 1984 a fost admis, casată hotărîrea și încheierea Judecătoriei Orhei din 15 ianuarie 2009 cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei din 19 septembrie 2011, a fost încetat procesul la cererea depusă de către Buzu Andrei a.n. 1984 în partea cerinței privind recunoașterea ca fiind nevalabilă a primului exemplar al testamentului și privind

recunoașterea în calitate de moștenitor testamentar asupra ½ cotă-parte, din motivul renunțării reclamantului la acest capăt de cerere.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 29 septembrie 2011, acțiunea lui Buzu Andrei Constantin a.n. 1984 a fost admisă, fiind dispusă recunoașterea lui Buzu Andrei Constantin, născut la 1984, și Buzu Andrei Constantin, născut la 1986, moștenitori testamentari cu drept la cote - părți egale a averii rămase după decesul testatorului Buzu Constantin Andrei, decedat la 31 august 2005, iar cererea de chemare în judecată depusă de Buzu Ecaterina a fost respinsă ca fiind depusă tardiv.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2012, a fost admis apelul declarat de către Buzu Andrei a.n. 1986 cu remiterea pricinii spre rejudecare.

La 04.10.2013, Buzu Eugenia a înaintat cerere de renunțare la acțiunea civilă, iar prin încheierea Judecătoriei Orhei din 12 noiembrie 2013, a fost admis renunțul la acțiune, fiind dispusă încetarea procesului în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Eugeniei Buzu împotriva lui Buzu Andrei Constantin, născut la 1984, și Buzu Andrei Constantin, născut la 1986 cu privire la declararea nulă a testamentului din 13.02.2013.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 03 februarie 2014, acțiunea lui Buzu Andrei Constantin a.n. 1984 a fost admisă parțial. A fost recunoscut Buzu Andrei Constantin, născut la 1984, și Buzu Andrei Constantin, născut la 1986, moștenitori testamentari cu drept la cote-părți egale a averii rămase după decesul testatorului Buzu Constantin Andrei, decedat la 31 august 2005, care constă din casă de locuit și terenul aferent casei cu suprafața de 0,1141 ha, cu număr cadastral 6453206178 situate în satul Peresecina, r-nul Orhei și terenul cu destinație grădină situat în satul Peresecina, r-nul Orhei nr. cadastral 6453310127 cu suprafața de 0,1799 ha. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a invocat prevederile art. 1440 alin. (2), 1454 CC, menționând că conform originalului testamentului care se păstrează la notar, este indicat în calitate de moștenitor testamentar fiul Buzu Andrei Constantin, iar testatorul are doi fii cu acest nume, nefiind determinat concret căruia din fii i se testează averea.

Totodată, instanța de fond a aplicat și prevederile art. 1465 CC, statuând că testamentul întocmit de Buzu Constantin a fost unul singur și care nu a fost modificat prin careva cereri la notar.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, Buzu Andrei a.n. 1986, a depus cerere de apel prin care a solicitat repunerea în termenul de apel, admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea apelului a indicat că, tatăl său personal a modificat prevederile testamentului indicându-l anume pe Buzu Andrei a.n. 1986 ca unicul moștenitor, confirmând completările introdu-se prin semnătura personală, dar susține că a fost în imposibilitate să se prezinte la notar din cauza că era grav bolnav. Consideră că testamentul este valabil, reieșind din faptul că a fost scris cu mâna defunctului, astfel fiind asimilat cu testamentul olograf. Invocă că, intimatul nu a confirmat că este feciorul defunctului. Solicită repunerea în termen a cererii de apel din considerentele că nu a fost informat corect de către avocat cu referire la faptul că aceasta nu a fost depusă.

La fel și Buzu Andrei a.n. 1984 a depus cerere de apel, prin care a solicitat casarea parțială a hotărîrii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărîri prin care acesta să fie recunoscut în calitate de moștenitor testamentar și asupra 1/2 cotă parte din terenul cu destinație pentru construcții din satul Peresecina, r-l Orhei nr.cadastral 6453211067 cu suprafața 0,1326 ha, și încasarea cheltuielilor de judecată din contul lui Buzu Andrei a.n. 1986.

În motivarea cererii de apel a indicat că, instanța de fond la examinarea pricinii nu a luat în considerare faptul că, bunul imobil cu nr.cadastral 6453211067 aparținea cu drept de proprietate anume defunctului Buzu Constantin. Susține că, acest fapt se confirmă prin actele anexate la materialele dosarului. Invocă că, datele din Certificatul nr. 16312/06 din 19.10.2006 eliberat de OCT Orhei nu corespund adevărului. Invocă că, instanța de fond neîntemeiat a dispus încasarea cheltuielilor de judecată, în situația în care nici nu s-a discutat pretenția pîrîtului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în cazul respingerii acțiunii reclamantului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2015, au fost respinse apelurile declarate de Buzu Andrei Constantin a.n. 1986 și Buzu Andrei Constantin a.n. 1984 și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Orhei din 03 februarie 2014.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelanți nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererile de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 17.02.2015 și 03.03.2015, Buzu Andrei Constantin a.n. 1986 a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2015 și a hotărîrii Judecătoriei Orhei din 03 februarie 2014 și emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a invocat ca instanțele au aplicat greșit normele de drept material și au interpretat eronat legea.

Potrivit art. 440 alin. (2) CPC, recursul înaintat de Buzu Andrei Constantin a.n. 1986 a fost considerat admisibil și transmis spre examinare într-un complet din 5 judecători.

Potrivit art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecînd recursul declarate împotriva deciziei date în instanța de apel și verificînd, în limitele invocate în recurs, legalitatea deciziei atacate, Colegiul conchide că acesta este întemeiat și urmează să fie admis, pornind de la următoarele.

În conformitate cu art. 445 alin (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, pronunțînd o nouă hotărîre.

La examinarea litigiului atît instanța de fond, cît și cea de apel au interpretat și au aplicat eronat normele de drept material și, în consecință, au adoptat hotărîri ilegale. Totodată, în speță sunt stabilite fapte suficiente pentru a da o soluție nouă de respingere integrală a acțiunii înaintate.

Potrivit materialelor cauzei, la 06.07.2006, Buzu Andrei Constantin, născut în anul 1984, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Buzu Andrei

Constantin, născut în anul 1986, cu privire la recunoașterea pîrîtului succesor nedemn al averii lui Buzu Constantin, recunoașterea ca fiind nevalabil primul exemplar al testamentului din 13 februarie 2003 și recunoașterea reclamantului ca unic moștenitor testamentar al averii lui Buzu Constantin care constă din casa de locuit cu nr.cadastral 6453206178, situată în satul Peresecina, r-l Orhei, teren cu destinație grădină din satul Presecina, r-l Orhei nr. cadastral 6453310127, terenuri cu destinație agricolă situate în extravilanul satului Peresecina, r-l Orhei cu nr. cadastrale 6453101153, 6453101363, 6453104282, 6453302007, 6453303082 și teren cu destinație pentru construcții în satul Peresecina, r-l Orhei cu nr. cadastral 6453211067.

La 10.06.2008, Buzu Eugenia a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Buzu Andrei Constantin a.n. 1984 și Buzu Andrei Constantin a.n. 1986, intervenient accesoriu notarul Valentina Levința cu privire la declararea nulă a testamentului și prelungirea termenului de acceptare a succesiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei din 13 noiembrie 2008, ambele pricini au fost conexate pentru a fi examinate într-un singur proces.

Ulterior, Buzu Andrei Constantin a.n. 1984 și-a modificat pretențiile sale, solicitînd încetarea procesului în partea cerinței privind recunoașterea ca fiind nevalabil primul exemplar al testamentului din 13 februarie 2003 și în partea cerinței privind recunoașterea lui Buzu Andrei Constantin a.n. 1984 în calitate de moștenitor testamentar asupra ½ cotă-parte din averea rămasă după decesul lui Buzu Constantin și anume asupra terenurilor cu destinație agricolă situate în extravilanul satului Peresecina, r-l Orhei cu nr. cadastrale 6453101153, 6453101363, 6453104282, 6453302007, 6453303082.

În același timp, a reiterat că susține acțiunea privind recunoașterea lui Buzu Andrei Constantin a.n. 1984 în calitate de moștenitor testamentar asupra ½ cotă-parte din averea rămasă după decesul lui Buzu Constantin și anume casa de locuit și terenul aferent casei cu suprafața de 0,1141 ha, cu număr cadastral 6453206178 situate în satul Peresecina, r-nul Orhei, terenul cu destinație grădină situat în extravilanul satului Peresecina, r-nul Orhei nr. cadastral 6453310127 cu suprafața de 0,1799 ha și terenul cu destinație pentru construcție situat în extravilanul satului Peresecina, r-nul Orhei nr. cadastral 6453211067 cu suprafața de 0,1326.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei din 19 septembrie 2011, a fost încetat procesul la cererea depusă de către Buzu Andrei a.n. 1984 în partea cerinței privind recunoașterea ca fiind nevalabilă a primului exemplar al testamentului și privind recunoașterea în calitatea de moștenitor testamentar asupra ½ cotă-parte din bunurile terenuri cu destinație agricolă situate în extravilanul satului Peresecina, r-l Orhei cu nr. cadastrale 6453101153, 6453101363, 6453104282, 6453302007, 6453303082.

La 04.10.2013 și Buzu Eugenia a înaintat cerere de renunțare la acțiunea civilă, iar prin încheierea Judecătoriei Orhei din 12 noiembrie 2013, a fost admis renunțul la acțiune, fiind dispusă încetarea procesului în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Eugeniei Buzu împotriva lui Buzu Andrei Constantin, născut la 1984, și Buzu Andrei Constantin, născut la 1986 cu privire la declararea nulă a testamentului din 13.02.2013.

Prin urmare, Colegiul constată cu certitudine că obiectul acțiunii susținute de reclamant în fața instanței de fond a constituit recunoașterea lui Buzu Andrei Constantin a.n. 1984 în calitate de moștenitor testamentar asupra ½ cotă-parte din averea rămasă după decesul lui Buzu Constantin și anume: casa de locuit și terenul

aferent casei cu suprafața de 0,1141 ha, cu număr cadastral 6453206178 situate în satul Peresecina, r-nul Orhei, terenul cu destinație grădină situat în extravilanul satului Peresecina, r-nul Orhei nr. cadastral 6453310127 cu suprafața de 0,1799 ha și terenul cu destinație pentru construcție situat în extravilanul satului Peresecina, r-nul Orhei nr. cadastral 6453211067 cu suprafața de 0,1326.

Instanța de fond a admis parțial acțiunea reclamantului, fiind dispusă recunoașterea lui Buzu Andrei Constantin, a.n. 1984 și Buzu Andrei Constantin, a.n. 1986, moștenitori testamentari cu drept la cote-părți egale a averii rămase după decesul testatorului Buzu Constantin Andrei, decedat la 31 august 2005, care constă din casă de locuit și terenul aferent casei cu suprafața de 0,1141 ha, cu număr cadastral 6453206178 situate în satul Peresecina, r-nul Orhei și terenul cu destinație grădină situat în satul Peresecina, r-nul Orhei nr. cadastral 6453310127 cu suprafața de 0,1799 ha. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Instanța de apel a menținut această soluție, din motiv că conform originalului testamentului care se păstrează la notar, este indicat în calitate de moștenitor testamentar fiul Buzu Andrei Constantin, iar testatorul are doi fii cu acest nume, nefiind determinat concret căruia din fii i se testează averea.

Colegiul conchide că la adoptarea soluțiilor recurate, instanțele ierarhic inferioare au interpretat și aplicat eronat normele de drept material, și în consecință au emis hotărâri ilegale.

Astfel, după cum rezultă din hotărârile contestate, instanțele au aplicat prevederile art. 1454 CC, considerînd că moștenitori ai defunctului urmează a fi recunoscuți ambii fii.

Potrivit art. 1454 CC, dacă testatorul a determinat persoana moștenitorului prin caracteristici care pot fi proprii mai multor persoane și nu se poate stabili pe care dintre ele a avut-o în vedere testatorul, toate persoanele se consideră moștenitori cu drept la cote-părți egale.

Pornind de la prevederile normei legale evocate supra, Colegiul constată că persoana în favoarea căruia este făcut testamentul trebuie să fie determinată sau să poată fi determinabilă la data deschiderii moștenirii. Dacă persoana beneficiară este incertă și nedeterminabilă, testamentul sau dispoziția testamentară este nulă.

Persoana poate fi determinată prin indicarea concretă a numelui de familie și prenumelui, precum și a domiciliului acesteia.

Însă, din sensul acestei norme legale, rezultă că testatorul ar putea folosi un diminutiv sau un supranume dat în legătură cu o trăsătură caracteristică a acesteia sau a aspectului său exterior, psihic, unei profesii, sub care este cunoscut. În cazul în care aceste caracteristici sunt proprii mai multor persoane și este imposibil a stabili concret cui a avut intenția testatorul să transmită bunurile sale, potrivit acestei prevederi legale moștenitori în cote-părți egale vor fi recunoscute toate aceste persoane.

La caz, prin testamentul din 13 februarie 2003, întocmit la biroul notarului Valentina Levinta în două exemplare, Buzu Constantin Andrei a testat toată averea sa fiului Buzu Andrei Constantin.

Conform certificatului de deces nr. 0431186 din 02.09.2005, Buzu Constantin a decedat la 31 august 2005.

Astfel, Colegiul stabilește cu certitudine că, conform testamentului întocmit în fața notarului, în calitate de moștenitor testamentar este indicat fiul Buzu Andrei Constantin, fără a fi menționate și alte caracteristici care să individualizeze persoana.

Or, testatorul Buzu Constantin are doi fii cu numele de Buzu Andrei Constantin, care corespund unor și aceleași caracteristici din testament după nume, prenume și patronimic.

Însă, pe exemplarul testamentului care se afla la testator și care a fost prezentat la notar după decesul acestuia de către Buzu Andrei Constantin a.n. 1986 pentru perfectarea certificatului de moștenitor testamentar, după cuvintele BUZU ANDREI CONSTANTIN era făcută mențiunea cu scris de mână 1986.06.04 și aplicată semnătura (f.d. 54, vol. IV).

Autenticitatea faptului că testatorul Buzu Constantin a efectuat aceste completări personal, se dovedește prin Raportul de Expertiză Tehnico - Științifică nr. 648 din 06.10.2011, întocmit la Centrul Expertize Independente a R. Moldova, potrivit căruia înscrisul 1986.06.04 și semnătura din testamentul nr.672 din 13.02.2003 au fost efectuate de defunctul Buzu Constantin Andrei.

Pornind de la aceste constatări, Colegiul conchide că această sintagmă, autenticitatea căreia a fost demonstrată, și constituie o caracteristică sau în însemn care stabilește persoana avută în vedere de testator.

În acest context, contrar susținerilor reclamantului, cât și constatărilor instanțelor prin prisma art. 1465 CC, testamentul nu a fost modificat, deoarece într-adevăr testatorul Buzu Constantin nu a înaintat nici o cerere la notar în sensul modificării lui.

Însă, așa cum s-a menționat mai sus, sintagma introdusă în mod manual de către testator în exemplarul testamentului deținut de el, constituie un element determinant a persoanei căreia în testează toată averea.

Or, prevederile art. 1454 CC stabilește imperativ că se consideră moștenitori cu drept la cote-părți egale toate persoanele care au caracteristici proprii și nu se poate stabili pe care dintre ele a avut-o în vedere testatorul.

În acest sens, instanța de recurs constată că instanțele ierarhic inferioare au neglijat această regulă stabilită imperativ, limitându-se doar la partea în care legea indică că se consideră moștenitori cu drept la cote-părți egale toate persoanele care au caracteristici proprii.

În același timp, Colegiul consideră că alte caracteristici care identifică persoana căreia în este testată toată averea, sunt și declarațiile martorilor, precum și înscrisurile eliberate de Primărie, potrivit cărora fiul Buzu Andrei Constantin a.n. 1986 s-a născut și a trăit doar împreună cu tatăl său până la decesul acestuia, iar la întocmirea testamentului de către notar s-au prezentat împreună.

Mai mult, exemplarul deținut de testator și completat de acesta cu sintagma „1986.06.04” i-a fost predat anume fiului Buzu Andrei Constantin a.n. 1986, cel din urmă prezentându-l și la notar.

La fel, instanța de recurs consideră că testatorul cunoștea despre faptul că are doi feciori cu același nume, prenume și patronimic, iar la întocmirea testamentului, în caz că dorea să testeze averea ambilor fii, putea indica că o testează fiilor și nu fiului, iar în caz de omisiune a acestui fapt, la momentul completării pe care a operat-o manual, o putea înlătura, circumstanță care nu a avut loc, ci dimpotrivă, testatorul și-a exprimat voința, deși nu în forma autentică cerută, ca averea să fie testată anume fiului Buzu Andrei Constantin a.n. 1986.

Astfel, Colegiul consideră că toate aceste caracteristici stabilesc cu certitudine persoana pe care a avut-o în vedere testatorul la testarea averii sale la ziua decesului.

Prin urmare, Colegiul conchide că acțiunea reclamantului Buzu Andrei Constantin a.n. 1984 împotriva lui Buzu Andrei Constantin a.n. 1986 privind recunoașterea lui Buzu Andrei Constantin a.n. 1984 în calitate de moștenitor testamentar asupra ½ cotă-parte din averea rămasă după decesul lui Buzu Constantin și anume casa de locuit și terenul aferent casei cu suprafața de 0,1141 ha, cu număr cadastral 6453206178 situate în satul Peresecina, r-nul Orhei, terenul cu destinație grădină situat în extravilanul satului Peresecina, r-nul Orhei nr. cadastral 6453310127 cu suprafața de 0,1799 ha și terenul cu destinație pentru construcție situat în extravilanul satului Peresecina, r-nul Orhei nr. cadastral 6453211067 cu suprafața de 0,1326, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, deoarece este lipsită de suport legal.

Din considerentele menționate și avînd în vedere că instanțele ierarhic inferioare au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii, însă au interpretat și aplicat eronat normele de drept material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa hotărîrea Judecătoriei Orhei din 03 februarie 2014 și decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2015 și de a emite o nouă hotărîre de respingere integrală a acțiunii înaintate.

Ținînd cont de cele expuse, în baza art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de Buzu Andrei Constantin a.n.1986.

Se casează hotărîrea Judecătoriei Orhei din 03 februarie 2014 și decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2015 și se emite o hotărîre nouă, după cum urmează.

Se respinge cererea de chemare în judecată a lui Buzu Andrei Constantin a.n. 1984 împotriva lui Buzu Andrei Constantin a.n. 1986 privind recunoașterea în calitate de moștenitor testamentar asupra ½ cotă-parte din averea rămasă după decesul lui Buzu Constantin.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță

Vladimir Timofti

Iuliana Oprea